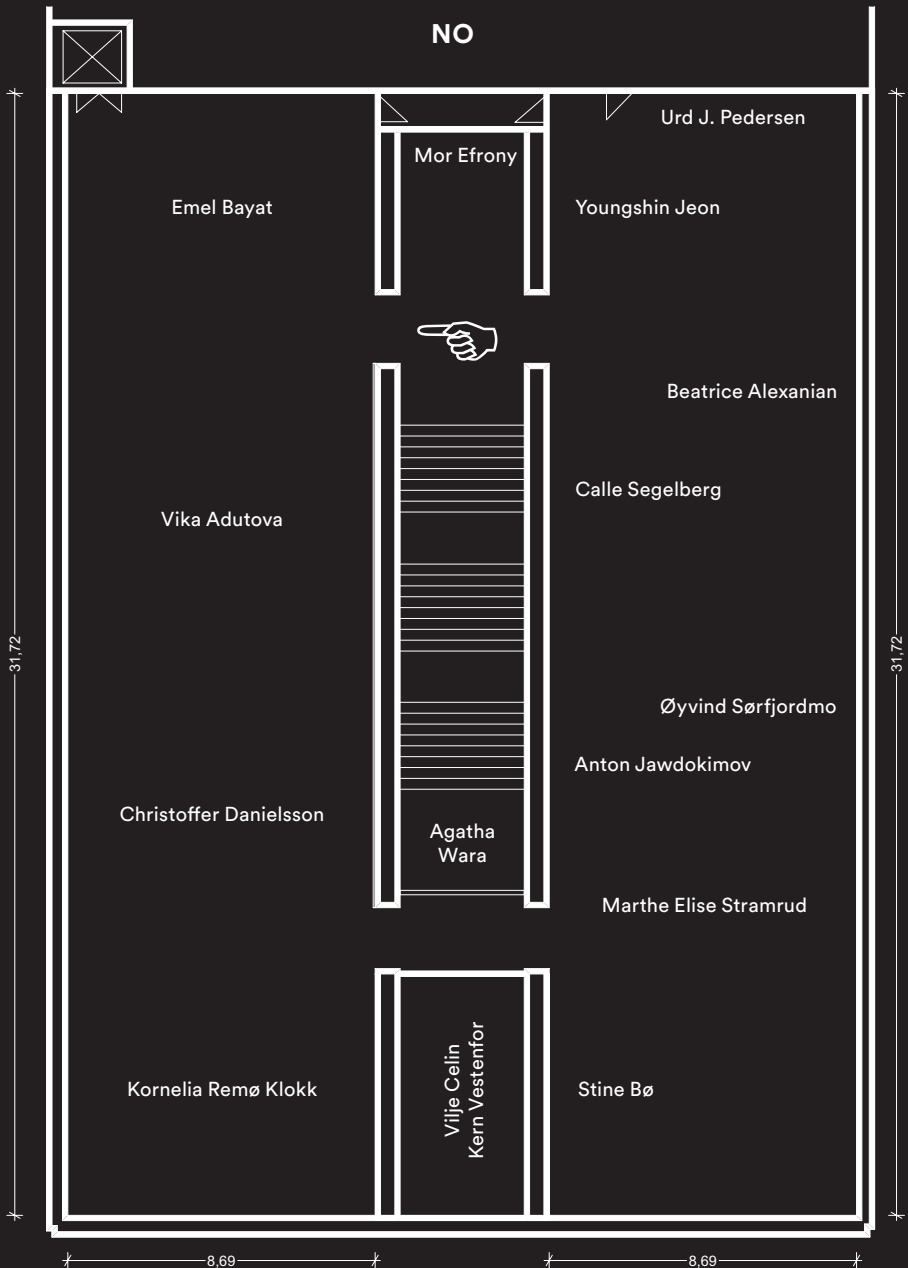

Master of Fine Art – Kunstakademiet
Avgang 2018 26. mai–24. juni

Agatha Wara

«Å hei der. Jeg har laget en dress.»

*

Dødsdress (Jeg skal ikke hjem i kveld, jeg skal til bananlandet, et sted hvor bare to ting er sanne, bare to ting; én: alle stoler er grønne, og to: ingen stoler er grønne.

Smoking i bomullsfløyel med detaljer i silkesateng og fôr i viskose. Enkeltpent jakke og bukser. Skreddersydd i Tallinn, Estland av Sergei Repponen og Tatjana Pavlova. Med Admir Batlak, Kristian Øverland Dahl, Anne Karine Thorbjørnsen, Ida Eritslund, Synnøve Mo, Mike Sperlinger, Katja Novitskova, Jan Verwoert, Henrik Pask (*savner deg*), Zebian Okoth, Brynhild Seim, Lee Lozano, Maria Arusoo, Matthew Post av Post Brothers, Steve Martin, El Chavo del Ocho, Marthe Ramm Fortun, og Jose Luis Romero & Gloria Romero.

Båret av kunstneren på ulike tidspunkter.

*

Dødsdress (Kunstner Agatha Wara iført «Dødsdress (Jeg skal ikke hjem i kveld, jeg skal til bananlandet, et sted hvor bare to ting er sanne, bare to ting; én: alle stoler er grønne, og to: ingen stoler er grønne ...)» i sitt atelier i Oslo, 14. mai 2018) Fotografi av Maria Pasenau. Skrifttypen «UKS Standard», ved UKS.

Gicleé print på Canson Photo Satin 270g
148×205 cm

*

Dødsdress («The Elephant Never Forgets», låt av Jean Jacques Perrey, 1970)

Sangen blir spilt en gang om dagen på et tidspunkt bestemt av kunstneren via en telefon til Kunstnernes Hus.
2 min. 25 sek.

Mor Efrony & gjester

Nevel

Kryssfiner, funnet tre, nylontau, harpestrenger, tuning pins og stål

Nevel begynte med en idé om å gjøre Kunstnernes Hus om til et instrument ved hjelp av skulpturelle intervensjoner, for eksempel ved å feste strenger i trappeoppgangen og gjøre trappa til en harpe.

Nevel לבן – en harpe konstruert av funne materialer (tittelen er et ordspill på de hebraiske ordene for «harpe» og «bastard».) *Nevel* vil også fungere som plattform (Playing House Listening Sessions) for å skape et nytt, kollektivt verk i samarbeid med utøvende kunstnere, musikere, forfattere som skal lyttes til, og der trappen og resten av bygget fungerer som et instrument. Verket undersøker hvilke harmonier som ligger latent i rommene og utprøver nyskapte instrumenter.

Framføringene vil finne sted i løpet av mai, på nærmere angitte dager, i samarbeid med Miriam Myrstad, Ellen Bødtker, Ylva Gülpinar, Noam Eidelman Shatil, Maria Kaada Hovden, Alexandra Vasic, Evelin Sillén, Anna Sofie Mathiasen, Tobias Nordbø, Lazy Queen, Mor Ulven og flere.

Installasjonen omfatter også diverse objekter plassert rundt omkring i bygget: *Metronome*, en skulptur, et arkivfoto uten tittel, og *Pound!* – en tromme laget av et funnet bord.

Playing House Listening Sessions program:

31/5 14:00 Miriam Myrstad

3/6 13:00–18:00 Mor Ulven (Ylva Gülpinar and Efrony) playing house with guest appearance of Maria Kaada Hovden, Evelin Sillén, Jan Verwoert, Snorre Nygren, Erle Saxegaard and more

6/6 14:00 Tobias Nordbø

8/6 Noam Eidelman Shatil

20/6 14:00 ASMeRmaid by Alexandra Vasic

22/6 14:00 Springar at Slottsparken – Little Birds Feast

Emel Bayat

Not yet touched by the mild boredom of order

Bord, to stoler, funne gjenstander, video

«Gjenstander – og deler av gjenstander – fungerer som utgangspunkt for mulige samtaler *ennå uberørte av det velordnedes milde kjedsommelighet*. Det finnes ingen regler for samtalene, det er bare å sette seg ned og starte en samtale med sidemannen.»

Vika Adutova

Krai

Lydopptak av prosadikt, 16 mm filmprojeksjon, sølvgelatintrykk, pigmentbasert blekkutskrift, tusj og blyant på papir, kryssfiner.

Min metode tar utgangspunkt i tanken om reposisjonering – å skifte fra visuelt til narrativt, fra bilde til skulptur, fra rom til tid. Jeg arbeider med en vedvarende oppmerksomhet overfor gjenstander og skapninger slik de finnes i tiden. Arbeidet *Krai* tar utgangspunkt i is- og jordformasjoner som så oversettes til en fortelling om overgangstilstander i både menneskets erindring og elementene i seg selv. De fotografiske bildene av teksturer får nye beskrivelser i skulptur, tegninger og lydnarrativer.

Christoffer Danielsson

Alt flyter i samme saus

Videos, LED-skjerm, *Auktion**, forsikringsavtale, poppel, plexiglas, galvanisert stål, filt, poteter, aluminium, appelsiner, biljardkule, sytråd, jakke, avispapir, tusj, penn, blyant og tape.

Alt flyter i samme saus er ett forsøk på å skape en alternativ historie. I sentrum står samtalen mellom meg selv og en siciliansk filolog, et uventet møte mellom Sýros og Athen. Den svenske, selvlærte kunstneren Döderhultarns skulptur *Auktion* (1918) er også en del av installasjonen, både som geografisk og historisk holdeplass.

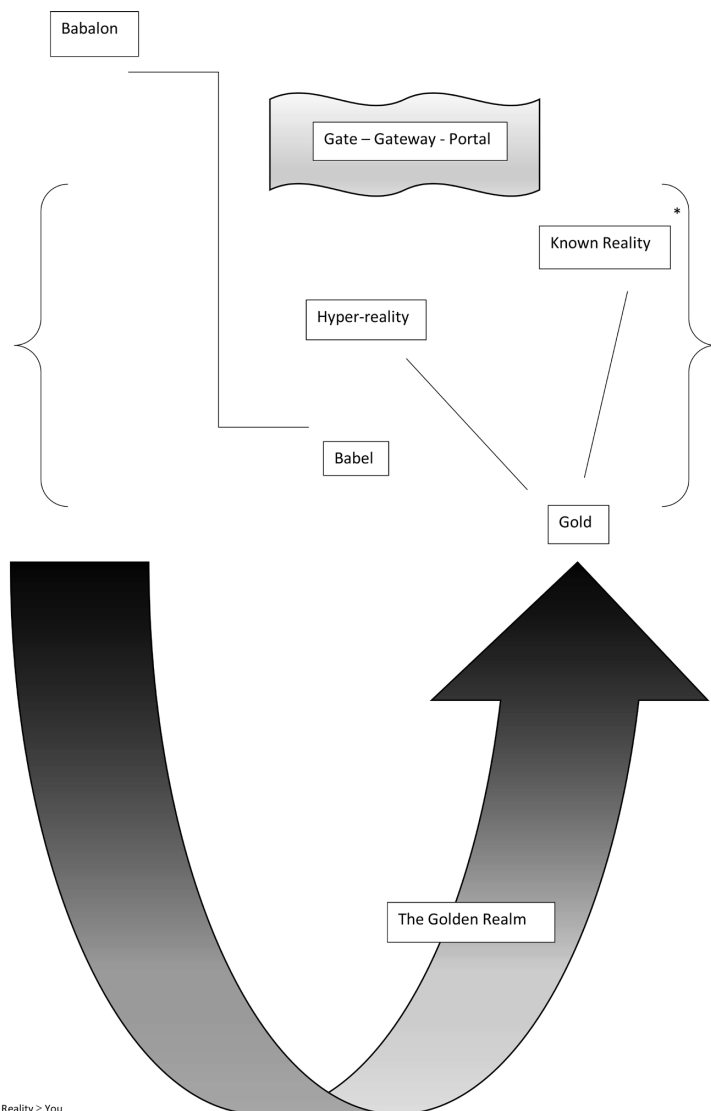
Representativt sett er kometen en billedlig beskrivelse av tiden. En hale (fortiden), en brennende kule (nåtiden) med en tydelig retning vekk fra vårt felles epidermis. Antikken–samtiden. Forestill deg i stedet den flyvende massen som en vegetarisk lasagne. Det er bare å begynne å grave. Horisontale og vertikale inngrep i mangel på forståelse. Platene, oppløsningene og sesongbasert grøde, det hele svelges likevel av den største munnen. Smatt, smatt, smatt! På siden av vår umettelige appetitt vil vi vel tygge litt? Grønt, gult, og rødt, hva? Ikke noe snakk om misvekst eller potetrevolusjon.

**Auktion*, 1918, av Axel Petersson Döderhultarn (1868–1925) lånes fra den private samlingen til Guttorm Guttormsgaard

Kornelia Remø Klokk

Babel on Babalon

Mixed media

*Known Reality ≥ You

Vilje Celin Kern Vestenfor

Kapsler

Vegg-til-vegg-teppe, lyspaneler, akvarier, vifter, luftfukter, tekst

Et løst narrativ om en avsluttet relasjon av destruktiv karakter, som likevel holdes kunstig i live under en reise på kryss og tvers av Japan – en eneste lang unntakstilstand.

Stine H. Bø

I Gode Og Onde Dager

De er gale de som reiser to uker til Syden om sommeren, når du kan finne Syden i Nevlunghavn i Larvik kommune, fire måneder av året.

Såpeopera består av romanser, hemmelige forhold, utenomekteskapelige affærer og ekte kjærlighet. Ved flere anledninger kom det noen lyder fra *campingvogna* til vår nabo fra Bø i Telemark, lyder hun ikke burde lage, da hennes mann var på arbeid i Nordsjøen. Da hun senere kom og satte seg ned hos oss, syntes jeg det var rart hvordan hun trodde ingen hadde hørt henne gjennom de tynne veggene. Hun ble en slags venn av familien etter hvert og det ble mange sene kvelder med henne, og noen ganger hennes mann eller andre menn.

I Gode Og Onde Dager (Ikledt limegrønn tights med matchende t-skjorte, som igjen matchet hele min søster, samlet jeg på alt jeg fant)
Stål, VHS-cover, vinyl, pleksiglass, 350×230×198 cm

I Gode Og Onde Dager (Hver uke 40 dro hu til Gekås Ullared)
Olje på lerret, 150×180 cm

I Gode Og Onde Dager (Gjett hvor jeg sitter nå)
Olje på lerret, 61×54 cm

Marthe Elise Stramrud

325 og Bønnestengelen

Glasert steingods, porselen, humle, jord, tau
Varierende størrelser

Hun sa til seg selv: «Ga jeg dem nok omsorg og oppmerksomhet... og enda viktigere, bidro min kjærlighet og mine ufullkomne inntrykk til å bygge karakter? Og i så fall, hva slags karakter?» Hun venter. «Integritet er den foretrukne egenskap, en slags struktur som holder deg hel og udeelt selv mot press som kan få jorda til å briste.»

Kan håndlage objekter *utstråle* glede? Kan skulpturen vekkes til live? Interessen min for objekters væren, særlig i relasjon til spiritualitet og persepsjon springer ut fra det faktum at øyets følsomhet gjør oss i stand til å oppleve at ikke-menneskelige former har en sjel. Gjennom å leke med flathet og form, med volum, overflate og farge, har jeg tatt meg friheten til å lage et rom hvor non-verbale reaksjoner kan få utløp. Som for eksempel glede, melankoli eller humor.

Og så dukket ordene til en annen vis mor opp i hodet på henne: «Ya no son mis hijas, son las hijas del mundo.» De er ikke lenger mine barn, nå tilhører de verden. Nr. 325, 311 og 324.

Anton Jawdokimov

Permanent False Alarm

Resirkulert bildeglass, transduserhøytalere, neodymmagneter,
forsterkere, elkabler, tre 730×60 cm

«Støyen fra den ytre verden demper lyden av den indre verden... derfor betaler vår intuisjon prisen for dette.»

– Malidoma Patrice Somé

For 365 dager siden var planen å konstruere 24 glasspaneler. Alle med gjenlyd av tidligere erfaringer. Jeg begynte å undersøke dagens klima for informasjonsutveksling, forestillingen om «ekko-kammere», hvordan den muntlige fortellertradisjonen har tilpasset seg den nettbaserte verden mange lever i idag, og så på forholdet mellom signal og støy.

Avhengigheten av å dele flyktige illusjoner om personlig velvære ble drivkraften til å samle et arkiv av anekdoter og erfaringer fra mitt eget liv. Langsamt, mens jeg fulgte idèer om hvordan informasjon struktureres og hvordan den forholder seg til det uventede, tilpasset skulpturen seg særlig til én skjellsettende erfaring som jeg nå føler meg forpliktet til å dele.

Ta 24 steg med meg: jeg vil fortelle deg en historie.

Øyvind Sørjordmo

Lou Eckhoff

Prosesen å jobbe med skulptur og maleri er for meg svært lik. Når jeg former stål, bryter det lyset på en måte som minner om strekene i skis-sene mine. Blikket mitt følger skyggene og ujevnhetene – det er som å drodle med en hammer. I tre dimensjoner skaper uregelmessighetene former som jeg forsøker å oversette til maleriets todimensjonale flate.

I 2015 begynte det å dukke opp blomstermotiver i maleriene mine. Jeg lette etter en faktisk blomst som kunne minne om det jeg så – jeg lurte på om den faktisk fantes. I et bilde fra hagen til botanikeren Louis Eckhoff, kom jeg over en blomst som lignet; han hadde dyrket fram sin egen type dahlia.

Lou

Metall, betong og oljestift, 225×60×60 cm

Eckhoff

Metall og betong, 200×130×90 cm

Uten tittel

Olje på lerret, 450×200 cm

Calle Segelberg

Uten tittel

Eggtempera på papir 210×700 cm

En klunga träd, både ensamma och tillsammans bildar en scen för Watteaus rokokosoldater. Dom är utplacerade i det intima landskapet, på räcka och rad varsamt framdansande efter sin befälhavare. Receptet är landskapet först – så figurerna.

Beatrice Alexanian

Entering the flow 1–5

Entering the flow er elementer af skulptur og skulpturel installation, der er præget af at være bærende, i forstand, udtryk, kontekst, krop og potentiale. Jeg tænker ofte på værkerne og deres autonomi. Når de går fra at tilhøre til at være.

Jeg fotograferer skulpturerne. Især dem med udstrakt hånd. De foreslår retninger og minder om, at tid og rum er evigt i forandring. De virker oprejsende på en måde. Belyste.

I virkeligheden ville det være dig og mig. Hvis man skal nærme sig historien og for det andet lede harmonien. Det er en måde at tænke på. Du plejer at sige, at du værdsætter udtalen i sig selv, at det ikke er skulpturerne der kræver forklaringerne, det er virkeligheden. At vi funkler før vi falder, ligesom stjernerne.

Entering the flow 1

Sandblæst glas, 150×100×0,6 cm

Entering the flow 2

C-Print, 149×110 cm

Entering the flow 3

Molton, stål, 980×100 cm

Entering the flow 4

Støren granit, stål, 16×80×55 cm

Entering the flow 5

Stål, 16×80×55 cm

Urd J. Pedersen

3/4 Stressende & Urolig; Slakk & Gal Minner om Stressende & Urolig men det er Ikke de Samme Følelsene

Eggtempera, olje, linotrykk på lerret, 182,7×258,4 cm

1/4 Lykke & Glede; Man må Ikke Alltid ha med Mennesker for å få en Følelse av Mennesker

Eggtempera, olje, linotrykk på lerret, 182,7×258,4 cm

Utdrag fra atelierdagbok

24. januar

Jeg skal gjøre en oppgave jeg gjorde på videregående. Male fire rom, og beskrive fire følelser. Jeg tenker at det er for dumt, men likevel er ideen god nok.

26. januar

Feil og rett på samme tid.

7. februar

Planen er ingen figurer. Jeg synes ikke det gjør noe om det blir litt ulike mål. Heller en lykke / flaks / heldig-het. Viktig med riktig følelse. Hvis ikke er det GAME OVER! Ikke hold deg slavisk til fargene. Man må ikke alltid ha med mennesker for å få en følelse av mennesker.

8. februar

Hvis perspektivet blir feil er det ikke så farlig, men jeg oppdaget store feil. Noe av magien i de bildene er faktisk perspektivet.

Dette kan ikke sammenlignes med overhead. Det har jeg prøvd, og det er en magi / tanke / fantasi / sjel-dreper.

9. februar

VÆR MODIG I DAG (Jeg merker jeg er modigere allerede). Det er bra at jeg har brede pensler + brede farger. Struktur i starten er til min fordel. Bittelitt gult + rødt. Og lysegrønt.

10. februar

I Hvile & Fred = ikke høre på musikk, eventuelt et meditasjonprogram.

13. februar

Bensort passer bedre her. TAK: lys lilla. GULV: sort. VEGGER: En slags brun? Bruke fargene + antallet roser her. Se på rosetitlene. Gule roser = Lykke & Glede. Litt mer gul + grå + Slakk & Gal = gul / brun aktig Mønster på teppet - jernoksid sort + pariserblått. Etterlign gulv fra

det gamle maleriet. Høre på C. B. for å være på den sikre siden!

14. februar

Valentinsdag. I dag malte jeg på maleriet Slakk & Gal.

15. februar

Slakk & Gal i dag også. Jeg gleder meg til jeg kan male Lykke & Glede.

Knut sa: Lilla + gul

Tarald sa: gul&grønn, sort & orange (så innslag av orange)

bittelitt dyp lilla, bittelitt hvitt.

Jeg sier: SOFA: SORT + ORANGE AKTIG

17. februar

Jeg må igjennom fire faser hvis ikke blir jeg ikke ferdig. VINDU + DØR = USYNLIG GRÅ

18. februar

Jeg tok noen sjanser i dag. Trykk på rosa over de tre ansiktene i morgen. Med linofarge helst.

19. februar

Jeg er bekymret for hvordan jeg skal få malt Hvile & Fred + Lykke & Glede.

20. februar

Lykke & Glede = har satt på spillelisten til Livi & Knut. Skrift, kanskje ikke ha det på disse

bildene. Pappa sier:» nei, må ikke si til folk hva de skal føle!»

26. mars

En kombinasjon av at jeg ødelegger bildet samtidig som ikke (en velkjent følelse). Jeg må føle sånn, hvis ikke er jeg feig & treig. Spiraler skal ikke bare være i gulvmønsteret – pga. Slakk & Gal. Jeg oppdaget at barnehagen brøt seg inn på atelieret mitt.

27. mars

I dag lagde du litt problemer for deg selv. (Som du må fikse i morgen)

29. mars

Hvile & Fred = telys - gjort om til flammer.

31. mars

I dag fikk jeg tid til å spankulere + forsette å være kvalm av bildene.

1. april

Jeg merker at Lykke & Glede minner om Hvile & Fred. Slakk & Gal om Stressende & Urolig. Men ikke la deg bedra! Det er ikke de samme følelsene.

Youngshin Jeon

Niche

Rund bok, 3D-utskrift av kunstneren, to regnbuefargede trappetroll, flippbøker på designede hyller, to plastsokler, to flippbøker, bokstativ i plast, poké-ball, papirrester etter trykkeprosess, bånd, strikket edderkopp, strikket slange

Installasjon, varierende dimensjoner

Magasin-formatet inneholder Google Image-arkiv og essays, og fremstår som et visningsrom som er tomt, men likevel fullt, og som en kunstpublikasjon som er både verk og tekst. «Jeg drømmer om å lage en bok som favner alt, som er tradisjonell og likevel samtidig.»

Det som vises på Kunstnerens Hus er inspirert av et flipperspill der spilleren får poeng etter hvordan man manipulerer en eller flere stålkuler på ulike felt i en kasse. Men her finnes det ingen stålkuler, bevegelsen skapes av hvordan betrakterens blikk flytter seg fra hylle til hylle. Hver hylle er utformet for spesifikke objekter som kan være komplette gjenstander eller triggere.